

عنوان مقاله:

اوصاف ضمانت نامه مستقل در حقوق ایران و مقررات بین الملل

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های حقوقی گواه، دوره 5، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

علیرضا عالی پناه - عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی (ره)

محمدامین ولیخانی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه امام صادق علیه السلام

خلاصه مقاله:

ضمانت نامه ی مستقل، قرارداد یا سندی است که به موجب آن، صادرکننده به درخواست متقاضی پرداخت مبلغ معینی را به ذی نفع با رعایت شرایط مقرر در ضمانت نامه و مستقل از تعهدات متقابل ذی نفع و متقاضی که ناشی از قرارداد اصلی است، برعهده می گیرد. این ضمانت نامه ها ریشه در گسترش تعاملات تجاری دارد و بایستی آن را یک پدیده ی به نسبت جدید و ماحصل عرف و رویه ی تجارت بین الملل و نیازهای تجاری و اقتصادی به حساب آورد. ضمانت نامه ی مستقل دارای اوصاف متعددی است که شناخت آن ها در به کارگیری هرچه دقیق تر چنین ضمانت نامه هایی در عرصه ی حقوق تجارت و تعاملات تجاری موثر و ضروری به نظر می رسد؛ به ویژه که قانون گذار ایران به تازگی در صدد است تا با تدوین قانون در این خصوص، فضا را برای بهبود وضع تبادلات تجاری مهیا نماید. در این نوشتار، با روشی توصیفی- تحلیلی اوصاف ضمانت نامه های مستقل که عبارت است از استقلال از قرارداد پایه، تشریفاتی بودن صدور و قابلیت انتقال آن ها، در حقوق داخلی و عرصه ی تجارت بین الملل مورد بحث و بررسی قرار گرفته و ضمن بیان ویژگی ها و مفهوم دقیق هر وصف، شباهت ها و تفاوت های میان حقوق ایران و مقررات بین المللی در خصوص این اوصاف مورد اشاره قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

ضمانت نامه مستقل، اصل استقلال از قرارداد پایه، تشریفاتی بودن صدور، قابلیت انتقال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1262289>

